

เราเริ่มซีรีส์ใหม่เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว โดยเดินผ่านหนังสือฮีบรู ดังที่เราเห็น ฮีบรูเริ่มต้นด้วยการประกาศว่าพระเจ้าตรัสอย่างชัดเจนในพระบุตร แม้พระนาม "พระเยซู" จะไม่ถูกใช้ในบทที่ 1 แต่จะเห็นได้ชัดในภายหลังในบทที่ 2 ว่าพระเยซูคือพระบุตรองค์นี้ และในช่วงเพียง 3 ข้อในบทที่ 1 ผู้เขียนได้ระบุความจริงที่กำหนด 10 ประการเกี่ยวกับพระเยซู เช่น พระองค์ทรงเป็นทายาทของทุกสิ่ง ผู้สร้างและผู้ค้ำจุนทุกสิ่ง รัศมีภาพของพระเจ้า รอยประทับที่แน่นอนของธรรมชาติของพระเจ้า ประทับอยู่ทางขวาและของบารมี และเหนือกว่าทูตสวรรค์

ในบทที่ 2 เราเริ่มเห็นความหมายของสิ่งนี้ต่อมนุษยชาติ

ข้อพระคัมภีร์เปิดบอกเราว่าเนื่องจากการเปิดเผยของพระเจ้าผ่านพระบุตรนั้นสูงสุดการละเลยพระองค์จึงนำมาซึ่งอันตรายร้ายแรง ความรอดมาจากพระบุตรองค์นี้ ข้อ 3 ถามว่า "เราจะหนี [การลงโทษที่ยุติธรรม] ได้อย่างไรหากเราเพิกเฉยต่อความรอดที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้"

ใน 2:6-8 มีการอ้างถึงสดุดี 8 และแสดงให้เห็นถึงจุดประสงค์ของพระเจ้าสำหรับมนุษยชาติ:

เราถูกสร้างขึ้นเพื่อสวมมงกุฎด้วยสง่าราศีและได้รับอำนาจปกครอง

ตอนนี้สง่าราศีของเราเป็นภาพสะท้อนของพระสิริของพระเจ้า... ดังนั้นมันจึงเป็น "ความรุ่งโรจน์ที่น้อยกว่า"

และการปกครองไม่ได้หมายถึงการครอบงำ แต่หมายถึงการดูแลสิ่งทรงสร้างในนามของพระเจ้า

นั่นคือจุดประสงค์ที่เราเห็นในสดุดี 8 และสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่เราอ่านในปฐมกาล แต่มนุษยชาติล้มเหลวโดยสิ้นเชิง เราไม่ได้อยู่ในความเป็นจริงนั้น อย่างไรก็ตาม

พระเยซูทรงเติมเต็มจุดหมายปลายทางของมนุษยชาติผ่านการจูดิเป็นมนุษย์ กลายเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง

และดำเนินชีวิตด้วยสง่าราศีและการปกครองที่เหมาะสม ดังนั้น ผ่านพระเยซู

มนุษยชาติที่ได้รับการไถ่จึงมีส่วนในสง่าราศีและการปกครองที่ได้รับการฟื้นฟู ทั้งหมดนี้เพื่อเห็นแก่พระสิริของพระเจ้า

สิ่งนี้ทำให้พระคัมภีร์ของเราในวันนี้ ฮีบรู 2:14-18

ซึ่งเป็นการดำเนินลึกลงไปในพระเยซูที่กลายเป็นหนึ่งในพวกเราเพื่อไถ่เราไปยังสถานที่แห่งสง่าราศีและการปกครองที่ได้รับการฟื้นฟู ดังนั้นเรามาดูฮีบรู 2:14-18 นี้คือพระวาทะของพระเจ้าถึงคุณและฉันในวันนี้...

ในหลาย ๆ ด้าน **ข้อนี้**คุ้นเคยกับพวกเราที่ติดตามพระเยซูมาระยะหนึ่งแล้ว

สอนว่าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์เพื่อจุดประสงค์เฉพาะ: เพื่อทนทุกข์ทรมานเพื่อชดเชยบาปของผู้คน และโดยการทำเช่นนั้นเพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากอำนาจของมารและความตาย แต่ภาษาและภาพอาจรู้สึกไม่คุ้นเคย ดังนั้นเรามาดูกันเถอะ

ใน ข้อ 14 เราอ่านเกี่ยวกับ "เด็ก" ภาษานี้มาจากข้อก่อนหน้าซึ่งอ้างถึงอิสยาห์ 8:18 **"ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ และบุตรธิดาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ข้าพเจ้า เราเป็นหมายสำคัญและสัญลักษณ์ในอิสราเอลจากพระยาห์เวห์ ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผู้ประทับอยู่บนภูเขาไซอัน"** (อิสยาห์ 8:18; ฮีบรู 2:13 ตัวเอียง) ในอิสยาห์ ผู้เผยพระวจนะกล่าวถึงตัวเขาเองและลูกๆ ของเขาว่าพร้อมรับใช้พระเจ้าและหมายสำคัญในอิสราเอลถึงกิจกรรมของพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม ในภาษาฮีบรู ถ้อยคำเหล่านี้ถูกวางไว้บนริมฝีปากของพระเยซู ตอนที่พระเยซูไม่เคยถูกบันทึกว่าตรัสถ้อยคำเหล่านี้อย่างแน่นอน แต่มันไม่สำคัญ พวกเขาเป็นความจริงของพระองค์ ชีวิตและการสอนของเขาแสดงให้เห็นถึงความพร้อมและการเชื่อฟังพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ในแบบที่อิสยาห์เป็นเพียงการคาดการณ์ล่วงหน้าเท่านั้น พระเยซูทรงทำให้พระวจนะเหล่านี้สำเร็จลุล่วง พวกเขาถูกต้องว่าเขาเป็นใคร เราเห็นหัวข้อที่ฉันทกล่าวถึงเมื่อสัปดาห์ที่แล้วอีกครั้งว่า "พระเยซูทรงดีกว่า" หรือ "พระเยซูทรงเหนือกว่า" สิ่งที่ยากในส่วนในอิสยาห์สำเร็จอย่างสมบูรณ์ในพระเยซู

"เด็ก" ในภาษาฮีบรูไม่ได้หมายถึงลูกของอิสยาห์ แต่หมายถึงคนที่เชื่อในพระเยซู

สำหรับพระเยซูพวกเขาเป็นพี่น้องของพระองค์ ซึ่งเป็นภาษาที่พระเยซูทรงใช้อธิบายผู้ติดตามของพระองค์ ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าพระบิดา พระเยซูจึงมีส่วนในความเป็นมนุษย์ของพวกเขาด้วยความตายของพระองค์

คริสเตียนบางคนและแน่นอนว่าไม่ใช่คริสเตียนหลายคนพยายามค้นหาคนที่จะเชื่อในมารซึ่งเรียกอีกอย่างว่าซาตาน และนั่นเป็นเพียงชื่อที่แตกต่างกัน แต่เป็นสิ่งที่ชีวิตทางจิตวิญญาณเดียวกัน กระนั้นพระคัมภีร์ก็นำเสนอว่าเขามีจริง และฤทธิ์อำนาจของเขาผูกพันกับความตาย

พระเยซูทรงปลดปล่อยเราจากฤทธิ์อำนาจนั้นและได้เราสู่ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าแห่งชีวิต

ข้อ 16 กล่าวว่าไม่ใช่ทูตสวรรค์ที่พระเยซูทรงช่วย แต่เป็นลูกหลานของอับราฮัม

พระเยซูไม่ได้เสด็จมาเพื่อไถ่ทูตสวรรค์ นั่นอาจดูเหมือนเป็นข้อความที่ชัดเจนหรือ โง่เขลา

แต่มีเหตุผลสำหรับการอภิปรายทั้งหมดเกี่ยวกับทูตสวรรค์ในสองบทแรกนี้
ทูตสวรรค์เป็นสิ่งมีชีวิตบนสวรรค์ที่เคารพนับถือซึ่งรับใช้พระเจ้าทั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่
 พวกเขามีบทบาทสำคัญในพระคัมภีร์ พวกเขาคือเครูบิม เซราฟิม เทวทูตไม่เกิด
 พวกเขาเป็นทูตสวรรค์ซึ่งเป็นทูตสวรรค์จำนวนมากที่รับใช้พระเจ้า
 หน้าที่หลักของพวกเขาเมื่อพูดถึงมนุษย์เราคือการทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารและตัวแทนของการสถิตของพระเจ้า

ในศตวรรษแรก

ความเชื่อที่แพร่หลายถือว่าทูตสวรรค์เป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับโมเสสเมื่อมีพระราชบัญญัติที่ภูเขาซีนายตามที่บันทึกไว้ในอพยพ 19-24

พระคัมภีร์มักพรรณนาถึงทูตสวรรค์ที่พูดแทนพระเจ้าและแม้กระทั่งแสดงถึงการสถิตของพระองค์
 ความเข้าใจเกี่ยวกับทูตสวรรค์ในฐานะคนกลางของพระเจ้าต่อโมเสสปรากฏในข้อความต่างๆ เช่น กิจการของอัครทูต 7:53 และกาลาเทีย 3:19 ซึ่งกล่าวว่าพระราชบัญญัติประทานผ่านทูตสวรรค์
 สิ่งนี้ช่วยอธิบายว่าเหตุใดสองสามบทแรกของฮีบรูจึงเน้นว่าพระเยซูดีกว่าทูตสวรรค์:
 หากทูตสวรรค์เป็นสื่อกลางในพระราชบัญญัติและเป็นตัวแทนของพระเจ้าพระบุตรเป็น "ตัวแทน"
 ของพระเจ้ายิ่งใหญ่เพียงใดและผู้ที่นำความรอดมาสู่พันธสัญญาใหม่ที่พระองค์ทรงรวบรวมไว้ นั่นยิ่งใหญ่มากเพียงใด

ดังนั้น เช่นเดียวกับที่พระราชบัญญัติได้รับเพื่อช่วยเหลือผู้คน พระเยซูก็เสด็จมาช่วยเราเช่นกัน

เขาต้องเป็นหนึ่งในพวกเรา คุณรู้ไหมว่าเมื่อทีมบาสเก็ตบอลชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ของลูกชายฉันเล่นเกมฉันสามารถช่วยได้จากอัมพฤกษ์ในฐานะผู้ปกครองหรือจากข้างสนามในฐานะโค้ช
 แต่มีเพียงหลายอย่างที่ฉันสามารถทำได้ ลองนึกภาพว่าถ้าฉันสามารถทำให้ตัวเองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 ในทีมของพวกเขาด้วยจิตใจและความสามารถทางกายภาพของผู้ใหญ่! ฉันจะเป็นไมเคิล จอร์แดน
 แห่งบาสเก็ตบอลชั้นประถมศึกษาปีที่สอง มันอาจจะลงเนินจากตรงนั้น แต่ฉันสามารถช่วยทีมของพวกเขาได้จริงๆ
 เห็นได้ชัดว่าฉันไม่สามารถทำอย่างนั้นได้

พระเยซูทรงมีสำหรับเรา

พระองค์ทรงออกจากห้องบัลลังก์สวรรค์และกลายเป็นหนึ่งในพวกเราเพราะนั่นคือวิธีที่พระองค์ทรงช่วยเรามากที่สุด
 หากเราถูกสร้างขึ้นในเนื้อหนังและเลือดเพื่อสง่าราศีและการปกครอง และนั่นคือสิ่งที่เราได้รับในข้อ 17 "ด้วยเหตุนี้
 [เพื่อช่วยลูกหลานของอับราฮัม และโดยความเชื่อ มนุษย์คนอื่นด้วย] เขาจึงต้องถูกทำให้เป็นเหมือนพวกเขา
 เป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ในทุกด้าน เพื่อเขาจะได้เป็นมหาปุโรหิตที่เมตตาและซื่อสัตย์ในการรับใช้พระเจ้า

และเพื่อเขาจะได้ทำการชดใช้บาปของผู้คน" (ฮีบรู 2:17) ข้อ 14 นี้กล่าวอีกครั้ง ตาเพิ่มความจำเป็น — เขา ต้อง เป็นเหมือนเราเพื่อไถ่เรา

ข้อ 18 เพิ่มความเข้าใจที่สำคัญว่า "เพราะพระองค์เองก็ทนทุกข์เมื่อพระองค์ถูกทดลอง..." ลองดูที่สักครู่ เมื่อคุณต่อต้านการล่อลวง คุณจะทนทุกข์ทรมานมากกว่าเมื่อคุณยอมแพ้ เมื่อคุณยอมแพ้ คุณจะมีความพึงพอใจและความพึงพอใจในทันที แต่ความพึงพอใจจะจางหายไป และผลที่ตามมาอาจตามมา แต่การต่อต้านการล่อลวงเกี่ยวข้องกับความทุกข์ทรมานที่แท้จริงในขณะนั้น

ลองนึกถึง 40 วันของพระเยซูในถิ่นทุรกันดารก่อนเริ่มพันธกิจสาธารณะของพระองค์ ด้วยความหิวโหยและอ่อนแอมารล่อลวงพระเยซูให้เปลี่ยนก้อนหินให้เป็นขนมปัง — ชัดต่อพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์และใช้อำนาจของพระองค์อย่างเห็นแก่ตัวเพื่อประโยชน์ของพระองค์เอง เขากลับต่อต้านและเขายังคงหิวโหย มีความทุกข์ทรมาน

เราอาจเผชิญกับการล่อลวงที่คล้ายคลึงกัน สิ่งล่อใจของการตามใจเพราะไอศกรีมอยู่ในช่องแช่แข็ง การล่อลวงของความไม่อดทนและการขับรถเร็วเกินไป การล่อลวงของความเห็นแก่ตัว การล่อลวงของตัณหา ความเย่อหยิ่ง ความโลภ... รายการดำเนินต่อไป เมื่อเราต่อต้าน เราก็ทุกข์ทรมานในระยะสั้นเพราะความอยาก การล่อลวง ไม่สมหวัง นี่เป็นคำที่ทันเวลาสำหรับเราในเทศกาลเข้าพรรษา

แต่พระเยซูไม่ได้กลายเป็นมนุษย์ในระยะสั้น เขามาในระยะยาว นีรันดร์ นีรันดร์ ความทุกข์ทรมานระยะสั้นในการต้านทานการล่อลวงคุ้มค่ากับปีตินีรันดร์ในระยะยาว นั่นคือสิ่งที่พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างและสิ่งที่พระองค์ทรงทำเพื่อเราและในที่สุดเพื่อพระสิริของพระเจ้า

ดังนั้นเราจบข้อสุดท้ายนี้กันเถอะ เพราะพระองค์ทรงทนทุกข์ทรมานและต้านทานการล่อลวง "... พระองค์ทรงสามารถช่วยคนที่ถูกทดลองได้" (ฮีบรู 2:18 ข)

นี่ไม่ได้หมายถึงการล่อลวงที่เฉพาะเจาะจงเท่านั้นแต่เป็นวิธีบอกว่าเขาสามารถช่วยผู้ที่เป็นมนุษย์ได้ การล่อลวงเป็นส่วนหนึ่งของสภาพมนุษย์

พระเยซูทรงช่วยเราเพราะพระองค์ทรงสวมเนื้อหนังและกลายเป็นหนึ่งในพวกเรา

และดังที่เราอ่านก่อนหน้านี้ในพระคัมภีร์ตอนนี้: ความช่วยเหลือของพระองค์มีจุดประสงค์:

เพื่อทำลายอำนาจแห่งความตายและ "ปลดปล่อยผู้ที่ตกเป็นทาสมาตลอดชีวิตเพราะกลัวความตาย" ข้อ 15 แสดงสิ่งนี้อย่างลึกซึ้ง

เมื่อคุณรู้ว่าอีกด้านหนึ่งของหลุมฝังศพปลอดภัยเพราะพระเยซู...

ว่าพระองค์ทรงกลายเป็นหนึ่งในพวกเราเพื่อช่วยเราให้รอดและไถ่เราเพื่อจุดประสงค์ของพระเจ้า...

เมื่อคุณรู้ว่าคุณไม่จำเป็นต้องกลัวหลุมฝังศพ... มันทำให้คุณมีอิสระในการใช้ชีวิตจริงๆ

ดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าทรงตั้งใจไว้ —

ด้วยรัศมีภาพและการปกครองในที่นี้และตอนนี้ไม่สมบูรณ์และเต็มที่ในชีวิตที่จะมาถึง

พระเยซูตรัสว่าพระองค์เสด็จมาเพื่อประทานชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ สันติภาพที่แท้จริง สันติภาพที่ยั่งยืน

ไม่ใช่สันติภาพจอมปลอมที่โลกมอบให้ นั่นคือชีวิตที่ไม่ได้ตกเป็นทาสของความตายอีกต่อไป

เราทุกคนต่อสู้กับสิ่งนี้ ความกลัวความตายมักทำงานอยู่ใต้พื้นผิว แต่มันหล่อหลอมบุคคลและสังคมเหมือนกัน

ในหนังสือปี 1973 ของเขา *The Denial of Death* เออร์เนสต์

เบ็คเกอร์โต้แย้งว่าวัฒนธรรมของมนุษย์ทำหน้าที่เป็นการป้องกันร่วมกันจากความหวาดกลัวของความเป็นมรตัย

ฉันอยากจะแนะนำให้เราเห็นความกลัวนี้ทำงานในความทะเยอทะยานสมัยใหม่ที่จะหลบหนีความตายด้วยการหลบหนีจ

ากโลก เช่นเดียวกับ Jeff Bezos และ Elon Musk

ที่ลงทุนเงินจำนวนมหาศาลในการหาวิธีเคลื่อนย้ายมนุษยชาติออกจากโลกและอาศัยอยู่ในอวกาศในสภาพแวดล้อมอื่นๆ

ไม่ว่าจะเป็นดาวอังคาร ดวงจันทร์ สถานีอวกาศ หรือแนวคิดอื่นๆ ที่พวกเขาจะปรุงขึ้น

แต่ปัญหาที่ลึกกว่านั้นไม่ใช่ภูมิศาสตร์ พระเจ้าได้ประทานเงื่อนไขสำหรับชีวิตบนโลกนี้แก่เราแล้ว จากจักรวาลทั้งหมด

นี่คือสถานที่ และถ้าเราปรารถนาชีวิตที่อื่นนอกเหนือจากโลกนี้

พระเยซูทรงเป็นที่ที่ความกลัวความตายของเราถูกเอาชนะและความหวังของเราสำหรับชีวิตนอกเหนือจากที่นี่และตอนนี้

ได้รับการรักษาความปลอดภัย

และเป็นเพราะพระเยซูกลายเป็นหนึ่งในพวกเรา เขาทนทุกข์ทรมานกับการล่องลอย แต่ไม่ยอมแพ้

พระองค์ทรงทำการชดใช้บาปของเราผ่านการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

พระองค์ทรงฟื้นฟูสุขภาพจิตและการปกครองที่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยสำหรับมนุษยชาติ—ส่วนหนึ่งในปัจจุบัน

และอย่างเต็มที่ในชีวิตที่จะมาถึง—และทั้งหมดนี้ก็เพื่อที่พระเจ้าจะได้รับการสรรเสริญ

ดังนั้นจงหันไปหาและวางใจในพระเยซูต่อไป

เทศกาลเข้าพรรษาที่นำไปสู่เทศกาลอีสเตอร์นี้เป็นช่วงเวลาที่ดีที่จะตั้งใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับเรื่องนั้น

วันอาทิตย์อีสเตอร์เป็นเรื่องเกี่ยวกับพระสิริของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์... ว่าอำนาจแห่งความตายพ่ายแพ้

เราไม่จำเป็นต้องเป็นทาสของความกลัวความตายอีกต่อไป และมีความหวังชั่วนิรันดร์เพราะพระเยซูแทน
ดังนั้นจงพึ่งพาพระเยซูต่อไปติดตามพระองค์ต่อไปไม่ว่าคุณจะไปไหนบนเส้นทางนั้น โดยวางเท้าข้างหนึ่งไว้ข้างหน้าอีก
กเท้าหนึ่ง จงวางใจในพระเมตตาของพระองค์ต่อไปในขณะที่พระองค์ทรงช่วยเราในชีวิตนี้และชีวิตที่จะมาถึง
ทั้งหมดนี้เพื่อพระสิริที่สมบูรณ์และสุดท้ายของพระเจ้า มาอธิษฐานกันเถอะ... อามน